

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 2121/2023
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Предузеће за посредовање и услуге V.I.P. Security ДОО Београд, чији је пуномоћник Ана Чегар, адвокат у ..., против туженог Јавно предузеће Електропривреда Србије Београд, сада Акционарско друштво Електропривреда Србије Београд, чији је пуномоћник Сабахудин Џ Тахировић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 11.186.952,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6138/22 од 21.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6138/22 од 21.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6138/22 од 21.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 1199/2022 од 25.05.2022. године, у ставу I изреке одржано је на снази решење о извршењу истог суда 3 Иив 6267/21 од 21.12.2021. године, у делу у којем је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 11.186.952,00 динара, са законском затезном каматом од 25.05.2022. године до исплате, као и за трошкове извршног поступка у износу од 131.835,00 динара. У ставу II изреке, решење о извршењу укинато је у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу плати законску затезну камату на износ од 11.186.952,00 динара од 21.11.2021. године до 25.05.2022. године и тужбени захтев у том делу одбијен је као неоснован. Ставом III изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 367.035,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6138/22 од 21.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу I и III изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23–др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је усвојен тужбени захтев за исплату новчаног износа од 11.186.952,00 динара са затезном каматом, који је тужилац потраживао на име пружених услуга за физичко обезбеђење објекта ХЕ „Ђердап“ у периоду од 04.10.2021. године до 21.10.2021. године, по рачуну бр. FA .../... од 31.10.2021. године. Током поступка је у битном утврђено да су парничне странке биле у уговорном односу по основу Уговора од 12.12.2019. године, закљученог по претходно спроведеном поступку јавне набавке, о пружању услуге физичког обезбеђења за потребе Огранка ХЕ Ђердап, на период од 2 године, или до утрошка уговореног износа, чије је важење престало 03.10.2021. године услед утрошка средстава предвиђених чланом 2. уговора. У периоду од 04.10.2021. године до 21.10.2021. године, тужилац је пружао туженом услуге физичко-техничког обезбеђења објекта и исте је фактурисао утуженим рачуном бр. FA-.../... од 31.10.2021 године у износу од 11.186.952,00 динара. Тужени на пружене услуге није имао било какве примедбе, те је Записником о пруженим услугама од 21.10.2021. године, потврдио да су услуге пружене у обиму, квалитету, уговореном року и сагласно уговору од 12.12.2019. године, али је предметну фактуру тужени вратио тужиоцу са обавештењем да је уговор на основу кога је рачун испостављен, престао да важи. Странке су закључиле Уговор о пружању услуга партија 3, дана 05.05.2021. године, који је за предмет имао пружање услуга физичког обезбеђења за потребе Огранка Хе Ђердап, на период од годину дана, односно утршка уговорених средстава, али је тај уговор ступио на снагу дана 22.10.2021. године. Нижестепени судови су на становишту да је међу странкама за спорни период закључен усмени уговор о пружању услуга физичког обезбеђења, који подлеже санкцији ништавости, јер уговор није закључен по процедури и у форми коју прописује Закон о јавним набавкама. Реч је и о двострано обавезном уговору, при чему је једна уговорна страна, овде тужилац, потпуно извршила своју уговорну обавезу, што произилази из утврђеног чињеничног стања. Надаље, како је у конкретном случају само тужилац испунио своју уговорну обавезу и како према општем правилу из чл. 104. став 1. Закона о облигационим односима, свака страна би била дужна да врати оно што је по основу тог уговора примила, а то у конкретном случају није могуће, с обзиром на то да су услуге већ пружене, то се природа оног што је испуњено противи враћању, па би тужени као наручилац у смислу цитиране одредбе закона на чијој

страни лежи узрок ништавости, био у обавези да плати противвредност пружених услуга. Из наведених разлога нижестепени судови су усвојили тужбени захтев.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. О тужбеном захтеву одлучено је применом одредби Закона о јавним набавкама којима је прописана процедура за закључење уговора у случајевима када је наручилац услуге лице из јавног сектора, па како је у конкретном случају утврђено да је тужени примио услугу за коју је предвиђено спровођење поступка јавне набавке, што није учињено, то су нижестепени судови применили одредбе члана 103. и 104. Закона о облигационим односима којима су уређене последице ништавог уговарања. Позивање ревидента на различиту судску праксу у конкретном случају није основано. Ово из разлога што пресуда Врховног касационог суда Прев 1412/2022 од 16.03.2023. године, не указује на различиту судску праксу, имајући у виду да је у том предмету наручилац услуге за коју је требало бити спроведена јавна набавка, примио другачију врсту услуге, и у другачијим чињеничним околностима од оних у овој парници, те се не ради о истоветној чињеничној ситуацији на којој је заснован тужбени захтев. Евантуално погрешна примена материјалног права, на коју указује ревидент, сама по себи, без испуњености осталих услова из члана 404. Закона о парничном поступку, није разлог за изузетну дозвољеност ревизије.

Зато је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 16.12.2021. године. Вредност предмета спора износи 11.186.952,00 динара, што представља противвредност од 95.138,39 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у овом привредном спору, вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 100.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић